

บทนำ

สถิติคณิตศาสตร์ นับวันที่จะเพิ่มความสำคัญหรือบทบาทในสาขาวิชาต่าง ๆ อย่างเช่น ในด้านผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจำนวนมาก ๆ การแพทย์และชีววิทยา เศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ จิตวิทยา สังคมศาสตร์ เกษตรศาสตร์ ศึกษาการจราจร และวิทยาศาสตร์

สถิติคณิตศาสตร์เกี่ยวกับทฤษฎีและการประยุกต์ของวิธีการสำรวจรวมข้อมูลทางสถิติ การวิเคราะห์ข้อมูล การทำการอนุमาน ข้อมูลสถิติอาจประกอบด้วยหมายเลขอัจฉริยะ ในรูปตารางหรือรูปกราฟ ข้อมูลเหล่านี้อาจได้มาจากการสำรวจ การทดลองทางการแพทย์ เพื่อกำหนดผลของยาชนิดใหม่ การควบคุมคุณภาพของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในโรงงาน การวัดประชาชนตัวและคนที่ขอบ ของผู้ออกเสียงเลือกตั้ง การสำรวจค่าครองชีพ

ด้วยเหตุนี้เราเห็นว่า ข้อมูลทางสถิติอาจรวมได้ในรูปต่าง ๆ กัน แต่กระนั้น ข้อมูล ก็ยังมีลักษณะเหมือนกัน ที่ได้มาจากเหตุการณ์โดยบังเอิญ นั่นคือ เราไม่สามารถทำนายผลที่ได้ เพราะว่าตัวประกอบบางอย่างที่ไม่สามารถควบคุมได้ อย่างเช่น ถ้าหากว่าเราทดสอบลูกเด็กนึงลูก ทึ้งที่เราทราบล่วงหน้าว่า จะต้อง pragmaphone ให้น้ำหนานนึงของหมายเลข 1, 2, 3, 4, 5, 6, ก็จะ ขึ้น แต่เราไม่สามารถทำนายผลลัพธ์ในการดำเนินของการทดลองเชิงสุ่มนี้ นั่นคือ เราไม่สามารถ ทำนายว่าหมายเลขอันไหนจะ pragmaphone ขึ้นในการทดสอบ อย่างไรก็ตาม ถ้าหากว่าลูกเด็กน้ำหนักแล้ว ในการทดลองระยะยาว เราสังเกตเห็นว่าหมายเลขทึ้งหลักเท่านั้น จะ pragmaphone ขึ้นจำนวนครั้ง เท่ากันโดยประมาณ อย่างเช่น ในการทดลองทดสอบลูกเด็ก 600 ครั้ง แต่ละหมายเลขจะ pragmaphone ขึ้นประมาณ 100 ครั้ง

ในทำนองเดียวกัน การดำเนินเด็กก็อาจเป็นการทดลองเชิงสุ่มที่มีสองผลลัพธ์ที่อาจ เป็นไปได้ “ชาย” หรือ “หญิง” เราไม่สามารถทำนายในกรณีใดกรณีหนึ่งโดยเฉพาะ แต่ประสบ- กรณ์แสดงว่า ในประชากรใหญ่ ๆ อย่างเช่น ในนครใหญ่ ๆ ทดสอบผลลัพธ์ (ชายหรือหญิง) pragmaphone ที่เท่ากันโดยประมาณ

ถ้าหากว่าเรามีโรงงานผลิตสกู๊ป เราไม่สามารถทำนายว่า สกู๊ปตัวต่อไปที่ผลิต จะดีหรือ จะเสีย แต่เราอาจสังเกตทุก ๆ วัน จำนวนเบอร์เซ็นต์ของสกู๊ปเสียเกือบทั้งหมด ถ้าหากว่ากระบวนการ การผลิตยังคงไม่เปลี่ยน

ในทำนองเดียวกัน เราไม่สามารถทำนายว่า ที่อายุเท่าไรที่บุคคลหนึ่งจะตาย แต่เรา สามารถหาตารางของกรณีชีวิตอยู่ที่คาดหวังได้โดยพิจารณาประชากรที่มีขนาดใหญ่ และเราอาจ ใช้ตารางเหล่านี้เพื่อคำนวณทุนประกันชีวิต เทียบกับชนิดอื่น ๆ ของการประกันภัย (ไฟ, ขโมย,

รายงานต์) สภาวะกีดขวางคัลเลคชัน

ในตัวอย่างของเรา มีอยู่กรณีหนึ่งแสดงการสุ่มอย่างไม่มีกฎเกณฑ์ นั่นทำให้การทำนายไม่อาจเป็นไปได้ แต่กรณีมีจำนวนมาก ๆ ก็สามารถแสดงว่ามีกฎเกณฑ์ทางสถิติได้ ความสำคัญที่จะหารายละเอียดตามกฎทางสถิติ เพื่อว่าเราอาจปรับตัวแบบทางคณิตศาสตร์ ตัวแบบนั้นช่วยในสภาวะที่เข้าใจเกี่ยวกับผลของโอกาส และอาจใช้เป็นฐานสำหรับการทำนายหรือมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในอนาคต

ความนุ่งหมายของการเลือกตัวอย่างทางสถิติ

ถ้าหากว่า เราประสงค์เพื่อที่จะศึกษาการแพร่เชื้อโรคโดยนกพิราบ ในกรุงเทพฯ เราไม่อาจที่จะจับนกพิราบทั้งหมดในกรุงเทพฯ และตรวจสอบโดยทางแพทย์ เราสามารถจับจำนวน n ตัว แทนที่จะเป็นทั้งหมด (n อย่างเช่น $n = 50$, หรือ 100 หรือ 500 ตัว) และตรวจสอบมันเพื่อค้นควาร์นกพิราบที่แล้วนี้เป็นตัวนำเชื้อไวรัสซึ่งเป็นสาเหตุของเชื้อโรค (เป็น 1) หรือไม่เป็นเชื้อโรค (เป็น 0) เราสามารถบันทึกผลได้ด้วยการเขียน

1 1 0 1 0 0 0 ... 0 1 0,

ในที่นี้หมายความว่า พนบเชื้อไวรัสในสองตัวแรก และไม่พบในตัวที่สาม ฯลฯ จำนวนตัวเลขข้างต้นนี้เรียกว่าตัวอย่างสุ่มจากประชากรจำนวนทั้งหมดที่ต้องการหาเพื่อตรวจสอบในกรุงเทพฯ หมายเลขอันดับในตัวอย่างเรียกว่า ค่าสังเกตหรือค่าของตัวอย่าง จำนวน n เรียกว่าขนาดของตัวอย่าง ถ้าหากว่า 15% ของค่าสังเกตเป็น 1 เราก็สรุปได้ว่า ประมาณ 15% ของนกพิราบทั้งหมดในกรุงเทพฯ นำเชื้อไวรัสเหล่านั้น เนื่องจากนักวิเคราะห์ต้องสมมติว่า วิธีการของเรานำการจับนกพิราบนั้น นกพิราบทั้งหมดในกรุงเทพฯ มีโอกาสถูกจับได้เท่า ๆ กัน ด้วยเหตุนี้ นกพิราบ n ตัว ที่ถูกจับจริง ๆ ใช้แทนตัวอย่างสุ่มของนกพิราบทั้งหมดในกรุงเทพฯ

ข้อบังคับของการสุ่มดังจะได้พิจารณาต่อไปนี้

ในบางกรณีไม่มีความจำเป็นเลยที่จะไปเกี่ยวข้องกับประชากรทั้งหมด เพราะเป็นการทำลาย อย่างเช่นการทดลองอายุของหลอดไฟ การเลือกตั้งในชุมชน ถึงแม้ว่าเราสามารถสำรวจความเห็นของทุก ๆ คนในชุมชน ผลลัพธ์ก็ไม่น่าจะมีคุณค่ามากกว่าตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่พอ เพราะว่าบุคคลเหล่านี้บางคนอาจเปลี่ยนใจของเขามาในความตั้งใจครั้งแรกที่ออกเสียงก็ได้ ฯลฯ
มีหลาย ๆ กรณีที่ประชากรมีขนาดใหญ่เกินไปที่จะศึกษาได้สมบูรณ์ เมื่อเทียบกับเวลา

และต้นเหตุที่ต้องการวิธีการสุมตัวอย่าง ตัวอย่างเช่น ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจำนวนมาก (วิทยุ, สมาร์ทโฟน, ยางล้อ, ดินสอ ฯลฯ) เราไม่สามารถตรวจสอบแต่ละชิ้นได้ เพราะจะสิ้นค่าใช้จ่ายและเวลา很多 จึงไม่ต้องสงสัยว่า การเรียนวิธีการทางสถิติจะช่วยได้มาก วิธีการนี้เป็นฐานของสถิติกนิตรศาสตร์ สมัยใหม่ทั้งหมด เพื่อได้ตัวอย่างเหล่านี้มา และจากตัวอย่างเหล่านี้ก็นำมาสรุปเกี่ยวกับประชากรที่ได้ตัวอย่างมา

ขั้นตอนของการสำรวจทางสถิติ

ชนิดของปัญหาที่สามารถนำสถิติกนิตรศาสตร์มาใช้ค่อนข้างจะเหมือนกัน ขั้นตอนของการสำรวจทางสถิติเกือบทุกรายการนี้เหมือนกัน

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดกฎเกณฑ์ของปัญหา ลำดับสำรวจปัญหา เริ่มแรกเราต้องสร้างแนวทางศึกษาที่แน่นอน กำหนดคำถามชัดเจน และตั้งขอบเขตให้เหมาะสมกับปัญหา เวลาที่ใช้จำนวนเงิน และความชำนาญของผู้สำรวจ แนวทางศึกษา อย่างเช่น สิ่งของที่เสีย โรคจิต และการบริการลูกค้า อาจแบ่งรายการนี้หนึ่งไปยังอีกกรณีหนึ่ง และในแต่ละกรณีเฉพาะ เราต้องทำตามคำจำกัดความที่เหมาะสมของเทอมที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 2 ออกแบบการทดลอง ความต้องการของเรา คือ ต้องการหารายละเอียดให้มากที่สุด โดยใช้เวลาและทุนน้อยที่สุด นั่นคือ เราต้องกำหนดขนาดของตัวอย่างหรือจำนวน และชนิดของข้อมูลที่จะเก็บปัญหาให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด และเราต้องเลือกวิธีการนี้กับวิธีการสุ่มตัวอย่าง เมื่อเทียบกับวิธีการหลัง มันก็ไม่ง่ายนักที่ได้วิธีการเลือกที่เป็นแบบสุ่มได้อย่างสมบูรณ์ มีอันตรายอยู่เสมอที่การเลือก อาจเป็นวิธีการบางอย่างที่มีความเสี่ยงได้ ข้อเสนอแนะ การเข้าใจความยากลำบากนี้ได้ก็ต้องศึกษาวิธีการเฉพาะในหนังสือการสำรวจตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 3 การรวมรวมข้อมูล โดยทั่ว ๆ ไป การรวมข้อมูลเป็นขั้นตอนที่ใช้เวลามากที่สุดของการสำรวจทั้งหมด ควรยึดกฎหมายอย่างหนึ่งไว้แน่ ผลลัพธ์จะดีขึ้น

ขั้นตอนที่ 4 การบรรยายผลลัพธ์ที่ได้ ในขั้นนี้ใส่ข้อมูลที่ได้จากการทดลองลงในแบบที่สามารถอ่านได้ และแสดงได้ด้วยกราฟ (แผนภูมิ แผนภูมิแท่ง ฯลฯ) นอกจากนั้น คำแนะนำค่าเฉลี่ยการกระจายจากค่าสัมഗेतของตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 5 การอนุมานทางสถิติและการกำหนดกฎเกณฑ์ของกำตอบ ใช้วิธีการทางสถิติที่เลือกในขั้นที่ 2 เราเลือกสรุปจากตัวอย่างเกี่ยวกับประชากรที่เลือกตัวอย่างมา และกำหนดค่าตอบกับปัญหาของเรา